

der anvendelse på bekæmpelse af de i bestemmelsen nævnte arter.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på spidsmus (insektædere) samt birkemus og hasselmus, der kun forekommer enkelte steder her i landet, og disse arter vil således blive fredet hele året, jfr. herved forslagets § 26, stk. 1.

Til § 39.

Bestemmelsen afløser BL. § 17, idet det dog foreslås som ny bestemmelse, at bekæmpelse af knopsvaner kun må ske som en begrænsning af bestanden, hvor denne er ekstraordinær stor eller svanerne er til væsentlig ulempe for andre ynglende fugle.

De i BL. § 17 indeholdte detaljerede bestemmelser om bekæmpelsesandragendets indhold og om hvilke myndigheder, der skal udtale sig i sagen, søges forenklet og påtænkes tildels fastsat administrativt med henblik på fremme af sagernes ekspedition.

Stk. 4. skal sikre, at brugerens (ejerens) adgang til efter forud indhentet tilladelse at bekæmpe vildt, der forvolder skade på husdyr, afgrøder m. m., ikke begrænses eller afskæres ved aftaler i jagtlejekontrakter.

Til § 40.

Bestemmelsen afløser BL. § 21.

Til § 41.

Bestemmelsen, der afløser BL. kap. II, er omredigeret, uden at der dog derved er tilsigtet nogen realitetsændring af hidtil gældende ret. De i BL. kap. II indeholdte regler, der ikke er medtaget i den foreslåede bestemmelse, tænkes således fastsat administrativt i et cirkulære til samtlige amtsråd og kommunalbestyrelser.

Til § 42.

Bestemmelsen svarer til BL. § 15, idet dog bestemmelsen om, at bekæmpelsen vil være at foretage efter landbrugsministeriets anvisning, er udgået som overflødig.

De i BL. § 14 omhandlede enkeltstående tilladelser til i fredningstiden at nedlægge skarver, hvor disse tilføjer fiskeriet eller bevoksninger væsentlig skade, foreslås fremtidig meddelt i medfør af forslagets § 39.

Til § 43.

Stk. 1., der svarer til BL. § 22, tilsigter at give myndighederne kontrol med, hvilke vildtarter der udsættes, da indførelse af fremmede vildtarter kan påføre såvel den øvrige vildtbestand som land- og skovbruget betydelig skade.

De i *stk. 2* omhandlede vildtarter kan volde skade af så betydeligt et omfang, at det synes rimeligt at forbyde udsætning af disse arter.

Kapitel IX.

Jagttegn og jagtfond.

Dette kapitel afløser bestemmelserne i JL. kap. II om den til jagttrettens udøvelse knyttede jagttegnsordning, herunder om jagtrådet og jagtfondens administration. Reglerne om forbrudelse af jagttegn, jfr. JL. § 14, litra b, er overført til kap. X. Straf m. v., jfr. § 52 i nærværende forslag.

Til § 44.

Stk. 1 afløser JL. § 14, litra a, stk. 1.

Den i forslagets § 28, stk. 3, omhandlede indsamling af æg foreslås tilladt uden erhvervelse af jagttegn. Det samme gælder fangst med henblik på ringmærkning eller anden mærkning af vildt, jfr. bemærkningerne til § 26, stk. 4, og § 33. Den i litra c omhandlede bestemmelse svarer til BL. § 19, jfr. herved bemærkningerne til forslagets kap. VIII.

Stk. 2 svarer til JL. § 14, litra a, stk. 6. Af den foreslåede bestemmelse følger, at jagttegn på forlangende skal forevises enhver, der er tillagt politimyndighed, hvorfor sognefogeder ikke er særskilt nævnt i forslaget.

Til § 45.

I *stk. 1*, jfr. § 54, stk. 1, foreslås landbrugsministeren bemyndiget til at fastsætte regler, hvorefter enhver skal aflægge og bestå en prøve forud for erhvervelse af sit første jagttegn.

Et jagtgevær i ukyndige hænder må anses for at være et så farligt våben, at det ud fra samfundsmæssige hensyn findes påkrævet, at alle, der ønsker at bruge disse våben til jagtudøvelse, forinden dokumenterer, at de har kendskab såvel til jagtvåbens konstruktion som til deres praktiske brug — herunder de forskellige våbens rækkevidde, effektivitet og farlighed — og at de kender de mest elementære forsigtighedsregler under brugen. Endvidere findes det rimeligt tillige at kræve godtgjort, at den pågældende har fornødent kendskab til gældende jagt- og fredningsbestemmelser, herunder navnlig hvilke dyr og fugle, der må jages og til hvilke tider.

Kun nye jagttegnslødere, d. v. s. jagttegnslødere, som ved lovens ikrafttræden ikke tidligere har haft jagttegn, foreslås omfattet af prøveordningen. Der løses årligt ca. 100.000 jagttegn og godt 10 pct. af jagttegnsløserne antages ikke tidligere at have haft jagttegn.

Ordningen foreslås i hovedtrækkene opbygget efter følgende retningslinier: